

Димо Чешмеджиев - CV

Димо Чешмеджиев е роден на 19 април 1960 г. Завършва история във Великотърновския университет “Св. Св. Кирил и Методий” през 1982 г.

През периода 1982-1985 г. работи в системата на държавните архиви и музеите. През 1985 – 1990 г. работи в Единен център по философия и социология при Българската академия на науките, като научен сътрудник по средновековна история.

През 1992 г. защитава докторат на тема „Кирил и Методий в българската историческа памет през средните векове”, с научен консултант проф. д-р Иван Божилов в Института по история при Българската академия на науките. В периода 1990-2005 г. работи в Института по история при БАН като научен сътрудник по средновековна история.

Специализира във Франция (1989 г.), Италия и Ватикана (1994-1995 г.). От 1990 г. е хоноруван преподавател в Пловдивския университет “Св. Паисий Хилендарски”. От 2005 г. е редовен доцент в същия университет по средновековна българска история и култура. От 2010 г. е доцент и в Кирило-Методиевския научен център при БАН.

Научните интереси на Димо Чешмеджиев са съсредоточени главно в проучването на различни проблеми на културната и религиозна история на Средновековна България и в по-малка степен върху проблеми на политическата история и историческата география. Особено място в тези интереси заема кирило-методиевската проблематика - на нея са посветени по-голямата част от неговите изследвания.

Главно място в неговите кирило-методиевски проучвания заема култът към Кирил и Методий и неговото развитие в Средновековна България. На него са посветени една монография - “Култът към Кирил и Методий в Средновековна България”, както и редица студии и статии.

В естествена връзка с тази проблематика са изследванията на автора свързани с покръстването на българите и първоначалното устройство на българската църква. Тясно свързани с нея са и изследванията на Димо Чешмеджиев върху култовете на всички български светци през българското Средновековие.

Отделно място заемат проучванията на Димо Чешмеджиев по някои въпроси на историческата география в Средновековна България, на които е посветена друга монография на автора – “Доспат – страници от миналото”.